

give Paragraffen en helt ny Affattelse. Lovforslagets § 3 bestemmer i første Stykke, at Ejeren af Brændselsmaterialier eller Arealer, hvorpaa der findes saadanne, inden 14 Dage efter, at Paabudet er givet ham, kan forlange, at det offentlige foretager Ekspropriation af de paagældende Arealer, og i andet Stykke, at Ekspropriationen kan omfatte baade Brændselsmaterialierne og Arealerne, samt hvad der er nødvendigt for at tilvejebringe Spor- og Vejforbindelse. Efter den § 3, der nu foreslaas, skal der først ydes Ejerne Sikkerhed for, at de kan faa afhændet de Brændselsmaterialier, det er paabudt dem at fremskaffe. Ingen Skov- eller Mose-ejer eller overhovedet nogen Ejer af Brændselsmaterialier vil løbe den Risiko, at han ikke kan faa afhændet de Materialier, det i Henhold til Loven er paabudt ham at fremskaffe. I andet Stykke præciseres det, at det, der først og fremmest tilsigtes, er, at det offentlige sætter sig i Besiddelse af Brændselsmaterialierne, og at det først er i anden Linie, man kan gøre Brug af Ekspropriationsretten overfor selve Arealerne. Men i Tilfælde, hvor man mener, at det er nyttigere for det offentlige straks at ekspropriere Arealerne, kan dette i Henhold til Paragraffens sidste Stykke finde Sted, saa at Staten ikke bliver stillet overfor den Vanskelighed, at man ikke straks, hvis det gøres fornødent, kan ekspropriere baade Brunkulslejer og de Arealer, hvorpaa der findes Skove eller Moser. Ekspropriationen kan baade foretages som en midlertidig Foranstaltning og paa saadan Vis, at Arealerne varigt overgaar til Samfundet, til Staten.

Ændringsforslag Nr. 6 til § 5 er et formelt Forslag, som følger af den Bestemmelse i den nye § 3, hvori det fastslaas, at det fortrinsvis er de paagældende Brændselsmaterialier, man vil sikre sig, og ikke selve Arealerne, medmindre man straks maatte skønne, at det er nødvendigt at sikre sig disse for i videst muligt Omfang at kunne udnytte dem.

Ændringsforslaget til § 5 gaar ud paa, at Brændselsnævnet i Stedet for som foreslaaet at være forpligtet til at sende 2 af sine Medlemmer til Aastedsforretningerne kan nøjes med at sende eet Medlem og tillige en af de i Henhold til § 2 udnævnte Tillidsmænd, idet Udvalget har ment, at det kunde blive for omfattende et Arbejde for Brændselsnævnet, hvis Nævnet i hvert enkelt Tilfælde skulde sende 2 af sine Medlemmer.

Til § 6, der indeholder Bestemmelser

om Taksationskommissionens Sammensætning, er der ogsaa stillet et Ændringsforslag. I Lovforslaget var det bestemt, at Taksationskommissionen skulde bestaa af 5 Medlemmer, en Formand og 2 af Indenrigsministeren valgte Medlemmer samt 2 for hver Amtsraadskreds, valgte af de paagældende Amtsraad. Ændringsforslaget gaar ud paa, at Taksationskommissionen skal bestaa, som i Lovforslaget bestemt, af 5 Medlemmer, men det skal være en af Indenrigsministeren valgt Formand, 2 Medlemmer, valgte af Rigsdagen henholdsvis for Østifterne og for Jylland, samt 2 af Amtsraadet for den Amtsraadskreds, hvori de paagældende Arealer er beliggende, og endvidere udnævnes saa de fornødne Suppleanter. Dette Ændringsforslag er stillet for i noget større Grad, end Tilfældet var efter Lovforslaget, at give Udtryk for, at Brugerne eller Ejerne skal være repræsenterede i Taksationskommissionen. De paagældende Rigsdagsmænd, der maa anses for at være i særlig Grad Repræsentanter for Befolkningen i al Almindelighed, bliver permanente Medlemmer af Taksationskommissionerne, henholdsvis for Østifterne og for Jylland.

Til § 8 er der stillet et formelt Ændringsforslag, idet Ordet „Bedriften“ ændres til „Fremstillingen af Brændsel“. Til § 9 er der stillet et Ændringsforslag, hvorefter det nærmere og formentlig paa en heldigere Maade præciseres, hvorledes Vederlaget skal betales for Rejser, der foretages af Nævnets Medlemmer og de sagkyndige, naar der er Tale om at foretage Besigtigelser i Terrainet. Efter Lovforslaget skulde der udbetales Diæter og Befordringsgodtgørelse efter Reglerne i Forordningen af 5. Marts 1845; men denne Forordning har ikke altid været praktiseret paa den heldigste Maade, og Udvalget er af den Opfattelse, at det, man her foreslaar, bedre vil svare til, hvad ret og rimeligt er. Endelig er dertil § 9 stillet et formelt Ændringsforslag, som gaar ud paa, at Nævnet kan antage den fornødne Assistance til Udarbejdelse og Revision af Erstatningsberegningerne, som maatte udføres. Til § 10 er der ligeledes stillet et formelt Ændringsforslag, idet der i første Stykkes anden Linie foreslaas den Ændring, at Ordet „Areal“ ombyttes med „et eksproprieret Areal“. Til den meget vigtige § 12 er der stillet flere Ændringsforslag. Ændringsforslag Nr. 13 til denne Paragraf gaar ud paa, at der ogsaa kan rekvireres Arbejdskraft til de af Staten